

Lyngby, Holte og de andre nærmest liggende Stationer, er det et rent latterligt Minimum, der bliver betalt af paagældende Korthaver for hver enkelt Rejse. Det er saa ubetydeligt, at jeg mener, der bør ske en meget væsentlig Forandring. Ja, jeg kan ikke skønne, man kan komme til anden Ordning, end at man maa opheve hele dette Kortsystem, som er i og for sig ganske urimeligt, opheve det af økonomiske Hensyn i alt Fald. Jeg har intet imod, at man fremdeles af Bekvemmelighedshensyn lader de saakaldte Landligere beholde deres Kort, Maaned-, Halvaars-, Tremaanederskort eller hvad det skal være, men de bør betales med en Pris, der tilnærmelsesvis svarer til den almindelige billige Pris for et saadant Antal Rejser, som man kan forudsætte, at de paagældende foretage i den Tid, Kortet gælder. Ellers vil man ikke komme til en forsvarlig Ordning af dette Forhold.

Der er noget ganske urimeligt og ogsaa noget ganske udemokratisk i, at man skal have saa billige Jernbanetakster, at den almindelige ikke rejsende Del af Befolkningen skal betale for dem, der rejser. Man bør derfor absolut komme til, at der ydes et nogenlunde passende Vederlag for Benyttelsen af Statsbanerne af dem, der benytte dem, hvad enten det er til Gods- eller Personbefordring, og da navnlig selvfølgelig det sidste. Jeg vil derfor beklage, om man skulde komme til — hvad jeg vel ikke tør tvivle om er Hensigten under behørigt Hensyn til Udtalelser af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) — at udskyde Takstrevisionen endnu et Aar, og navnlig vilde jeg beklage, om det skulde ske i den Form, at man simpelthen forlængede den nugældende Lov. Har man først forlænget den et Aar, er det meget nærliggende, at man forlænger den endnu et Aar, et Par Aar eller fem til, og saa ere vi i Begreb med at køre fast med hele vor Jernbanedrift. Og komme vi dertil, at selve Driften ikke længer betaler sig, maa vi sige, at vi ere kørte fast med vort Jernbanevæsen.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Juul Rysensteen*): Jeg kan kun takke de to ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) og Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), med hvem jeg i alt væsentligt er enig, kun med Undtagelse af nogle enkelte Betragtninger om Kortene. Men disse Betragtninger skal jeg lade ligge, da vi vel en Gang faa en

Kommissionsbetænkning, hvori der bliver Tale om dette Forhold, og saa kunne jo Regeringen og Lovgivningsmagten forhandle om, hvorledes det skal ordnes.

Jeg kunde ogsaa takke den første ærede Taler (J. C. Christensen) for hans Udtalelser, der gav mig betydelig Vind i Sejlene med Hensyn til mit Forslag. Han indrømmede jo, at der var god Anledning til en Forhøjelse af Taksterne baade paa Grund af det ringe Udbytte, som Jernbanerne give, og paa Grund af den Prisstigning, der har fundet Sted paa alle Genstande og alle Præstationer, siden Takstloven blev vedtaget i 1896. Men dermed stopper desværre min Taksigelse op. Thi det ærede Medlem kommer stik mod sine Præmisser til den Konklusion, at skønt det nu er galt, og skønt han ønsker en Takstforhøjelse, vil han dog ikke gaa med dertil, men vil udskyde til en uvis Fremtid, hvornaar man kan komme til et fornuftigt Resultat. Jeg forstaa heller ikke det ærede Medlems Optimisme, naar han mener, at Landstinget uden videre vil bøje sig. Det bøjede sig i 1896, for saa vidt som det gik ind paa Takster, som det ikke ansaa for rimelige, og fordi det ikke troede at kunne modstaa Tidens Tryk, men det gik kun ind derpaa med den Bestemmelse, at Loven kun skulde gælde — der staaer ikke, at den skal revideres, men „gælde“ — til 1ste April 1901. Man fandt denne Tid af 4½ Aar for passende for de Undersøgelser, der vare nødvendige for at komme til et endeligt Resultat. Naar nu Landstinget efter denne Tids Forløb i Overensstemmelse med Regeringen ønsker at vedtage en delvis Forhøjelse, der kun skal gælde, indtil Kommissionens Arbejde er færdigt, synes det mig noget forhastet at tro, at baade Landsting og Regering skulde bøje sig, fordi Folketinget ønskede det. Det strider mod al Fornuft at blive ved at køre med de lave Takster, man nu har. Det ærede Medlem mente, at inden Sommeren var Kommissionen færdig med sit Arbejde, og saa vilde der komme til at foreligge en Indstilling enstemmig eller i alt Fald fra et betydeligt Flertal om disse Ting. Men er det ærede Medlem da vis paa, at baade Folketing og Landsting og Regeringen ville gaa ind paa Kommissionens Indstilling, saa at der kan komme et Lovforslag ud deraf? Ja, hvis noget saadant laa i Luften. Men det er jo noget helt andet, der ligger i Luften. Det er her nede blevet sagt højt og tydeligt, at der er gaet Politik i Kommissionen (*Bluhme*: Højrepolitik) ... Der er gaet Højrepolitik i den, siger det ærede